

[Elmqvist.]

det også er et stærkt rådende ønske hos den nuværende overformyndier.

Når der således kan siges at være sket en ændring, i hvert fald i den sidste menneskealder, til mere forretningsmæssige principper i overformyndierets forretningsgang, skyldes dette sikkert, foruden et ønske hos overformyndierets ledelse, også den konkurrence, overformyndieret mere og mere er kommet ind i, derved at forskellige pengeinstitutioner ved siden af overformyndieret og Bikuben efterhånden har taget forvaltning af båndlagte midler op som ny forretning. Den konkurrence, der her er skabt mellem det mere officielle forvaltningsinstitut overformyndieret og de private pengeinstitutioner, tror jeg er i høj grad gavnlige for begge parter, idet den som al konkurrence opildner hver af dem til den bedst mulige kunde-betjening og også til den billigst mulige betjening.

Som et led i bestræbelserne for, at overformyndieret skal kunne arbejde såvidt muligt på lige fod med de private forvaltningsinstitutioner, betragter jeg den revision, som her foreslås af den gamle overformyndierlov. Jeg skal ikke komme meget ind på lovforslagets enkeltheder, idet jeg i det væsentlige skal indskrænke mig til at sige — bortset fra nogle enkeltbemærkninger —, at vi fra vort partis side er velvillig stemt overfor en sådan revision, der tjener til opnåelse af de af mig nævnte formål uden at begunstige den i forvejen gennem garantien for bestyrede massekrav begunstigede institution i forhold til de private institutioner, en revision, der søger at stille den officielle institution nogenlunde lige i konkurrencen med de andre.

Når jeg ikke ønsker at komme ind på forslagets detaljer udover nogle enkelte ting, som jeg gerne vil nævne, er det, fordi jeg mener, de egner sig bedst til at drøftes i det udvalg, som jeg forstod på den foregående ærede taler ville blive nedsat, og som det også er naturligt at nedsætte.

Der er dog nogle enkelte spørgsmål, jeg gerne vil berøre. Vi er ganske indforstået med, at den gamle ordning med en deling i en indenbys og udenbys afdeling ophæves. Derimod synes jeg, det kan være betænkeligt, at man fastholder den lave grænse af 200 kr. for beløb, som skal indsættes i overformyndieret for umyndige. Jeg synes, det er noget urimeligt at kræve så små beløb inddraget, beløb, der, således som forholdene har udviklet sig, relativt er betydeligt mindre, end dengang beløbets størrelse blev fastsat. Jeg synes, det er noget urimeligt, og

jeg er også ked af at blive stående ved dette beløb af den grund, at jeg har indtryk af, at netop fordi beløbet er så lille, bliver bestemmelsen slet ikke overholdt, ja, bliver i mangfoldige tilfælde overtrådt. Ganske vist foreslås det, at det overlades til justitsministeren at ændre dette beløb, men jeg vil alligevel finde, at det var rimeligt, om man satte grundbeløbet lidt højere.

Så er der udlånsvirksomheden. Vi er indforstået med, at den gamle ordning med udlån i hvert amt svarende nogenlunde til kapitalerne fra amtet, anbragt i overformyndieret, ophæves. Vi er enige i, at denne ordning er forældet. På den anden side vil jeg gerne vide lidt om, hvorledes man har tænkt sig udlånsvirksomheden organiseret fremtidigt. Det er ikke særlig store beløb, overformyndieret har til udlån, i hvert fald ikke set i forhold til de beløb, der i vore tider udlånes af kreditforeninger og pengeinstitutioner. Under den nuværende ordning følger man den fremgangsmåde, at man averterer, når man har penge til udlån indenfor de enkelte amter. Fremtidig vil pengene altså være til disposition til udlån for hele landet. Hvordan har man tænkt sig at udbyde disse relativt små beløb? Det skulle ikke gerne være sådan, at det fortrinsvis bliver København, der får pengene. De skulle gerne fordeles nogenlunde over hele landet, og der skulle også gerne være en lille fordel ved at låne i overformyndieret. Overformyndierets lån skulle gerne være lån, der var eftertragtede, og som man derfor ude over hele landet gerne ville have del i. Jeg venter ikke, at den højterede justitsminister skal gøre rede for dette her i dag, men jeg vil gerne i dag berøre dette spørgsmål og navnlig vigtigheden af, at det bliver sikret, at disse udlån nogenlunde ligeligt kommer hele landet til del, og jeg venter så, at vi kan få nærmere oplysninger om spørgsmålet i udvalget.

Dér vil jeg også gerne have undersøgt og overvejet, om der ikke kan gives overformyndieret noget friere hænder, end tilfældet nu er, med hensyn til dispositioner over båndlagte kapitaler, så at afgørelserne i større udstrækning træffes af overformyndieret. Jeg ved af erfaring godt, at de mange sager, der går til justitsministeriet, får en meget hurtig behandling, og at dispositionerne vist kun i ret ringe omfang ændres, men det, at sagerne skal til justitsministeriet, betyder, at de dér skal underkastes en omend formel behandling, så dog en behandling. Jeg ved, at der er en del sager, som overformyndieret allerede nu selv kan afgøre, nemlig hvor det drejer sig om fri-